

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.
A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:
Rózsa tér, Kardos-ház, 16. sz. alatt.
Ide intézendő a lap szellemi részét illető minden közlemény. Kéziratok levelek vissza nem adatnak. Bérmentelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

ELŐFIZETESI ÁR:
Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt. — Félévre 5 frt. — Negyedévre 2 frt 50 kr. — Egy óra 1 frt.
HIRDETÉSI DÍJ:
Ot-hasabos postaió egysezer bejuttatásért 5 kr. — Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyitási 4 hasabos postaióért 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:
Kutasi Imre könyvnyomdája, Főplacz, Sz. Nagy Károly-ház.
Ide küldendő a lap anyagi részét illető minden közlemény ugymint az előfizetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és hirdetések.

Nem szegényedünk, de gazdagodunk!

II.

*(T.) Jól mondta tehát Jókai Mór az ő országgyűlési beszédében, miszerint az, hogy a hivatalos lapban mennyi árverezés van hirdetve? nem bizonyít, mert ott csak annak neve fordul elő, a ki szenved, de a ki vesz, az nincs említve, már pedig tény az, hogy az a vagyon Magyarországból nem megy ki, legfeljebb is urat cserél, és hogy ezáltal nem az ország pusztul, hanem egyesek pusztulnak: az az igaz. Már pedig hogy az egyesek nem az adó miatt pusztulnak, azt behoztam ott, a hol fel-említém, hogy a földbirtok jelenleg még egyszer annyit jövedelmez, mint jövedelmezett, s hogy a legsúlyosabb vagyis a földadó még se tesz ki többet, mint a jövedelmi többletnek egy negyedrésze. Más szóval: a mely földbirtok ezelőtt 500 forintot jövedelmezett (tisztá jövedelmezt értek) az ma jövedelmezhet, sőt jövedelmezni kell ezret, s ha abból az ezerből az illető birtokos 150 forint adót fizet is, mégis 850 frt jövedelme marad, holott ezelőtt csak 500 volt, ha egy krajczár adót nem fizetett volna is. Ennyire emelte tehát az állam a birtokos osztály adóképességét.

Csak hogy míg az állam a birtokos osztály adóképességét emelte és a birtokos osztály észrevette, hogy jövedelme fokozódik, hát jól esett neki azon módon többet költeni, sőt talán a jövedelmi szaporulat és kiadási többlet közt nem is igen találta el a helyes irányt, arra pedig hogy a jövedelmi többletért kinek tartozik hálával, épen séggel nem gondolt, hanem mikor jött az állam a maga provizóráért: hogy édes uram, én téged ilyen jövedelemhez segítetek, hát add meg nekem is a mi nekem jár? — hát az ezt számításba nem hozó földbirtokos, (mert bizony az adót nem igen vették ezelőtt számításba) nagy lármát csapott, hogy neki nincs pénze! Igaz, hogy jövedelme több volt, de hát kiadása is több volt s adóra bizony nem maradt. Hanem a mely fokban a jövedelem nőtt, oly fokban sőt nagyobb fokban terjeszkedett a kiadások terén, de hogy a jövedelmet az államnak köszöni, arra nem gondolt soha, sőt a hányszor adóért jöttek, már akkor

többnyire nem volt pénze; ekkor exequáltak és ő lármát csapott, elakarta hitetni a világgal, hogy azért nincs pénze, mert az állam elveszi, holott másfél évi adóval tartozott s mikor végre annyit költött, hogy a jövedelmi többlet is mind kevés volt, akkor elkezdte szidni a kormányt, mely őt tönkretette.

Ez az igaz! Nem az az igaz, hogy az adó tette tönkre, hanem az igaz, hogy önnön magát tette tönkre. Amde mert a jövedelmi többlettel soha senki nem dicsekedett az újságban, hanem csak úgy «piano» költögetett: hátha nem venné észre az állam? azonban az adó ellen már nyilvánosan panaszkodott és tiltakozott, hajtván ez által a vizet az ellenzék malmára, az ellenzék meg hogy a jó szolgálatot meghálálja neki, még nagyobb lármát csapott belőle, új mutatókat a kormány azon áldozataira, kik a be nem fizetett adóért exequáltak, mert nem bírták kifizetni. Amde a minthogy nem jön a hivatalos lapba annak a neve, a ki vett és gyarapodott, épen úgy nem dicsekedett senki azzal: hogy igenis, nem tudom kifizetni az adót, mert elköltöttem a pénzt másra, noha jövedelem bizony nem annyival volt több mint az adó, hanem ötször annyival.

Hanem azért csak költött a földbirtokos tovább, az ellenzék pedig szidta a kormányt ezért tovább, a mely arányban a birtokos pénze fogyott, oly arányban emelkedett a kiadás az ellen az ártatlan adó ellen, mely négyeszer annyit hozott be a földbirtokosnak, mint a mennyit kivitt, s habár az illető földbirtokos mindig eltagadta a haza előtt, hogy mennyit kapott ő a hazától s mindig nagyitva panaszkolta fel, hogy mennyit adott a hazának s habár mindez, már t. i. a mi az áldozat nagyságát hirdette, nem volt igaz, azért a hazának is élni kellett. S mert a haza tudta, hogy mi lett ő s hogy azon tettekért a haza polgárai neki mennyit adózhattak, tehát sem a vagyonaikat elköltött földesurak hamis panaszai, sem pedig az ellenzék nagy szája által nem hagyta és nem hagyja magát félrevezettetni.

A haza, az állam megtette az ő kötelességét, emelte az adóképességet, a jövedelem mindenfelé és a társadalom minden rétegében fokozódott, hát hogy fokozódott

jövedelem mellett a lakosság egyrésze mégis tönkrement: arról a haza, az állam nem tehet; azt pedig hogy az adó miatt ment tönkre, nem hiszi el. És miután a jövedelem fokozódott és oly arányban, a mely arányban fokozódott, a külföldre nem vándorolt, hát azon jövedelmi többlet egyrésze mégis csak itt kell lenni; de itt is van!

Egyébiránt az állam arról sem tehetne, ha nem volna is itt. Az állam büne csak az lenne, ha csak az adót fokozná, de a jövedelmet nem, amde mert tény és pedig olyan tény, hogy eltagadni nem lehet: hogy a jövedelmi szaporulat az adóemeléssel nem volt kisebb, hát az állam még arról se tehetne, ha minden polgára egy szálig tönkretenne, mert hogy a polgárok az ő jövedelmeiket és kiadásait hogy osztják be? az nem az állam dolga.

Ha tehát azt hiszi az ellenzék, hogy a szegényedés emlegetésével a kormány büneit emlegeti, — nagy tévedésben van, mert az a bűn a nemzeté. Nem a kormányt, hanem a nemzetet gyalázza tehát, annak hibáit emlegeti és nagyítja s azt állítja pellengérré Európá előtt, a mely Európának a kormányt tudja mutatni, hogy mily fokban emelte a jövedelmet, s ha a nemzet mégis szegényedik? — az a nemzet hibája, a nemzet büne!

Egyébiránt legyen megnyugodva az ellenzék, mert nem szegényedik a nemzet se! A régi birtokos osztály egyrésze igen, — a mi sajnos ugyan, — de mégis jön helyére más, és az országban az érték sokkal több, mint azelőtt vala!

A képviselőház véderő bizottsága
Hétfőn delután tartott ülésében tárgyalás alá vette a véderő törvény némely szakaszainak módosításáról szóló törvényjavaslatot. Az összes módosítások elvetettek s a bizottság minden szakaszt eredeti szövegében fogadott el. A tárgyalás a 4-ik 8-ig haladt.

A délszláv lázadásra vonatkozólag
Jeleni egy bécsi lap, hogy irányadó körökben azt hiszik, hogy az inzurrekciós területen a csapatok felállítását két hét alatt teljesen befejezhető s a lázadás maga másik két hét alatt teljesen befejezhető s a lázadás maga két hét alatt leverhető, elnyomható lesz. Ennek befejezte után pedig csapataink nagyobb számmal fognak a mondott területen megfigyálni.

vallt rá Jones asszony dühösen. — S ha szemem nem csaltak, meztelen lábakkal volt. Vigyázzon ön és Neny is tarkaikra, azt tanácslom!

Ezzel a házba lépett s bement a legjobb szobába, hol Gum asszony egy vendégével, Mirrablé Marival ült. Midőn Gunné a lármát hallá, ijedségében felsikoltott s egész testében remegett.

— Saját földönkön! szorosan házunk mellett! iszonyu ember! Oh, Lydda, te bizonynyal csalódtál!

— Csalódtam én? — viszonzá Jones Lydda, kinek igen pergő nyelve volt. — Azt a vad, fekete arcot, úgy hiszem, csak meg lehet ismerni; csak találkoztam vele egyszer Colneban. Megfoghatatlan, hogy lord Hartledon azon gyanura, nem fogadtatja el.

— Jobb, ha erről nem beszélj Lydda, — szólt Mirrablé. — Már előbb is intettek. Én nem szólnék rószat ily kétségbeesett ember felől, meghallhatja s bizonynyal megboszulja magát.

Gum most belépett. A legkisebb nyomot sem tudtam felfedezni s meg vagyok győződve, hogy senki ily gyorsan el nem távozhatott volna. Ön bizonynyal csalódtál, Jones Lydda.

— Csalódtam én! Mibe, kérem?

— Hogy valaki itt volt. Ön izgatott volt s képzelődött. Pike, mint hiszem, soha sem merné magát itt mutatni sem éjjel, sem nappal. De mit kerestett ön az ablaknál?

— Leskelődtem! — felelt Lydda, mely a Lydia név megrövidítése, durezásan. — Most egyenesen kimondom, a min már régen töröm a fejem. Gum Jabez, akarom tudni, miért hanyagol el engem most Nancy. Micsoda titka van Marival?

A pénzügyminiszter — mint a „P. N.” hallja — a legközelebbi alkalommal a képviselőházban nyilatkozni fog az 1881-iki államháztartás pénztári eredményéről, a mely igen kedvezőnek mutatkozik. A pénzügyminiszter bő pénztári készletekkel rendelkezik, hitelműveléshöz legkorábban májusban fog folyamodni; a mellett a kezelése alatt levő különböző alapok készletei módot nyújtanak neki arra, hogy a végső szükség esetén, mitől azonban nagyon távol állunk, a magyar pénzpiac bonyodalmaival is mérsekelhesse.

Ellenzéki ujságírás.

Debreczen. jan. 25.

(—d.) A nyáron egy igen szellemes uri emberrel volt szerencsém találkozni, ki a hírlapírói qualificatio eszméjét penditette meg s ugyancsak tüzesen vitatta. Miért ne? — ez volt az ő véleménye, — ha a köztisztviselőkre nézve qualificatio behozatalát sürgetjük, a tanároktól qualificatio kivánunk, sőt a közvélemény az iparosok számára is qualificatio felállítását követeli, miért ne lehetne behozni a qualificatio a hírlapírókra nézve is? Ha tisztviselő, ügyvéd, tanár, tanító, sőt a mint követelik, most már majd iparos is csak az lehet, ki bizonyos képesítéssel bír, ugyan kérem, miért legyen épen a hírlapíró minden képesítés alól kivéve, holott annak működése talán sokkal fontosabb mint a tisztviselő, tanáré stb. b. Egy qualificatio nélküli hírlapíró sokkal több kárt tehet mint egy qualificatio nélküli tanár vagy tisztviselő. Miért legyen hát épen a hírlapírás egészen szabadjára eresztve hogy boldog, boldogtalan mindenki belekontarkodhassék.

Az eszme akkor nagyon képtelennek látszott előttem, sehogyszem birtam megbátrakozni a diplomával ellátandó hírlapírók ezéhevel; hanem tegnap, mikor a helybeli függetlenségi párt lapjának vezérezkékkel olvastam, megvallom, csaknem megingott korábbi meggyőződésemm s az a gondolat merült föl fejemben: vajlon nincs-e igaza annak az uri embernek, a ki a hírlapírókra nézve is be akarja hozatni a qualificatio?

Mert reméljük, hogy ez a qualificatio legalább annyiból állna: hogy egy ujságíró nem lehet, a ki olvasni nem tud s az olvasottat nem bírja megérteni. Valószínű, miszerint akkor talán nem fordulna elő az eset, hogy Tisza Kálmán Hefi interpellációjára azt felelvén: „Hogy mindaz, a mi a hírlapokban Dél-Dalmá-

— Titka? — ismétlé Gum, mialatt Gum asszony halk visítást, hallott, és Mirrablé Mari nyugodt arczát, Jones asszony felé fordítá.

— Titkok van együtt?

— Persze, — ordított Jones asszony eddig vissza tartott szenvedélye és mérgeinek szabad folyását engedve — Ha nem úgy van, akkor én süket és vak vagyok. Nem jöhöttem a mult évben egyszer sem ide, hogy e kettőt összedugott fejjel, suttogva ne találjam, de százszor is úgy volt. Ma este fele ide jöttem, a legjobb szobaajtáját kinyitottam, s benéztem, s ime ott ültek — orruk és térdük szorosan együtt, midőn meglátták, rögtön szétbenttek s Nancy szokás szerint egyet visított s mindkettőt azt akarta velem elhitetni, hogy az időről beszéltek. Így van ez mindég. Tudni akarom micsoda titkok van együtt, s én mi vagyok, hogy nem bíznak bennem!

Gum Jabez előbb nejt, aztán Mirrablére nézett: amaz azon gondolatnál, hogy titkok volna együtt, védőleg nyújtá ki kezét. Mirrablé asszony (mint Calneba nevezék) azonban nevetve mondá:

— Nancy titka ma este, midőn te jöttél, abból állott, hogy lord Hartledon felől almodott s mindjárt rá Elster urat téveszté vele össze. S ha csakugyan azóta mindig az ablaknál hallgatottál Lydda, most tudhatod mi módon kell a legújabb mód szerint a diót befőzni, mert ez volt beszéd tárgyunk. Magad is jól tudod, hogy nagyon gyanakodó vagy s az is maradsz.

— Figyeljen jól rám Jones asszony, — szólt Gum határozott hangon. — Nem szenvedhetem, ha házam körül leskelődnek, az a házat rosz hirbe hozza, s sok haszontalan be-

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

Elster balgasága.

Angol regény.

Irta: Mrs. Wood Henry.

Fordította: T. M. né.

ELSŐ KÖTET.

VII. FEJEZET.

Gum Jaber ablaktáblái.

(Folytatás.)

Bizonyos guny ömlött el ez ember beszédén, mely Percivalnak nem igen tetszett; azért szó nélkül hagyta őt tovább menni. De az saját akaratjából tért ismét vissza és ezt mondá:

— Ön talán óhajtana tudni, mi okból tettem önnek Elster ur a kis szivességet. Régen egyszer én is bele jöttem ilyféle dologba, azért most ha valakin segíthetek a nélkül, hogy magamnak ártsak, szívesen teszem. S a törvény czápi ily kijátszása felesleztik lekemet.

Végre eltávozott Pike. Az elhagyott mezei utat választá s a fűtat csak lakánál, a felszerrel szemkötvette igénybe. Miután azt megkerülte, durva ajtaja előtt, melyet ugyszint egyetlen ablakát saját kezével készített, — megállt, aztán halkán, csendesen a sövénynek, mely évek óta azon darab föld, melyen a felszer állt és Gum kertje határát képezte, egy alacsony részéhez lépdelt. Itt pár percze megállt s élesen vizsgálódott minden oldalra, aztán átugrott a sövényen, s kis ideig a Gum ur ka-

poszta fejei közt húzta le magát, hol majdnem eltűnt, innen a sövény másik oldala mellett tovább lopódzott, míg a konyha ablak egy sarkához ért, ekkor fület az ablaktáblához illeszté, épen úgy mint kevéssel előbb Hartledon üvegajtájánál tette. Kétségbevonhatlan, hogy nagy hajlama volt mások magánygyeit meglesni. De most úgy látszott, nem fizette ki magát a fáradság. A konyha tőkél-tesen el volt hagyva. Midőn erről meggyőződött, levette nehéz cipőit s a hátsó ajtó mellett sompolyogva az előreszhez került. Valóban igen-igen halkán lépdelt, magát szorosan a falhoz húzva, míg a sarokhoz ért, azt gyorsan megkerülve, hirtelen a legjobb szoba ablakához ugrott. Itt csodálkozására egy hölgyre bukka, ki szinte azt tette, mit ő; tudniillik szorosan az ablakhoz simulva leste, a mi a szobában történik.

Midőn az fejét felemelve, magát a másik vad, fekete hajjal benőtt fej közvetlen közelében látta, nagyot sikoltott, oly élesen, hogy az bizonynyal a dr. Ashton házába is elhallatszott. Gum, ki dolgozó szobájában irt, gyorsan elősietett s Jones asszonyt, a dörmögő vasuti kapus nejt és Bella mostoháját ismerte fel. Pike végkép eltűnt.

Jones asszony, részint ijedségében, részint régen táplált boszuságában, bevallá az igazat; ő tíz percze óta, mióta t. i. a bentlevőktől búcsút vett, folytonosan az ablaknál leskelődött, míg végre azon vadállat Pike-től megtámadtatott.

— Megtámadtatott! — ismétlé Gum, a gonosztevő után körülnézve.

— Nem tudom, mily névvel nevezné ön, midőn egy utonáll, egy gyilkos — ha igaz, a mit róia beszélnek — minden szó nélkül melé sompolyog s szemé közé bémul, — ri-

tiára és Herczegovinára nézve mondatik vagy iratik, való-e, ez iránt természetesen nem nyilatkozhatom, mert esetleg valamennyit nem ismerhetem — ezt a „Debreczen” vezérczikirója úgy érte s úgy magyarázza meg olvasóinak, hogy „a miniszterelnök kénytelen bevallani, mikép esetleg valamennyi ügyet, Herczegovinára vonatkozólag is — nem ismerheti s így róla nem is nyilatkozhatik, mert azokat Bécsben intézik el, még a szoros Magyarországra tartozó ügyeket is!”

„Ezek a szavak ékesen megvilágítják a mi alárendelt helyzetünket!” — kiált fel a „Debreczen” vezérczikirója. — Meg bizony, ékesen megvilágítják a mi ellenzéki hírlapíróink képességét.

Az egyénileg ösmeretlen személyek perbe idézéséről.

Hogy valamely — az elméletben teljesen czelszerűnek látszó elv, vagy eszme gyakorlatilag alkalmazhatatlan, sokszor mily helytelen, és az egyesekre káros következményeket vonhat maga után a jogi téren is: a következőkből könnyen megítélhető.

Törvényben írott szabály hogy bárki is hírlapilag idéztetik meg a bíróság elé s érdekei védelmére hivatalból ügyvéd neveztetik ki, ha kérelmező hatósági bizonyítvánnyal igazolja azt hogy az illető tartózkodási helye fel nem található. A nmsgu. Curia pedig a törvény e rendelkezését, több újabbhoz hozott s döntvény erejű magyarázatával oda szélesítette ki, hogy azon esetre ha az idézendő személy egyénileg és névleg ösmeretlen hatósági bizonyítvány nélkül is elrendelendő a hírlap utján s ügygondnok általi idézés, azon indokból mert egyénileg ösmeretlennek megidézése összehérhetetlen fogalom. — Ennélfogva ha például alperesek Kiss Péter örökössei címén idéztetnek be miután Kiss Péternek örököse bárki is lehet, mint névszerint megnevezése senki sincs — mint egyénileg ösmeretlennek részére hatósági bizonyítvány nélkül is azonnal ügygondnok rendelendő s hírlapilag idézendő meg, és pedig a fent kimondott elv szerint tagadhatatlanul következetesen, de eredményeiben a felekre sokszor nagy kárral.

Ugyanis felvéve egy telegkönyvi ügyet, hol az ily nemű jogsérelmek a legkönynyebben előfordulnak — ha például egy telegkönyvben valamely ingatlan vagy jog tulajdonosként ki van tüntetve nádudvari „Kiss Péter örökös” debreczeni Nagy Pál pedig meg támadja kiigazítási vagy kitörlési perrel, és ráfogja hogy az illető örökös előtte de meg a telegkönyv szerint is egyénileg ösmeretlen: a törvényszék esetleg a felsőbb bíróság hatósági bizonyítvány nélkül is hitelt ad állításának s elrendeli a budapesti hivatalos közlöny utján való, idézést a mit pedig „Kiss Péter örökös” a legvalószínűben soha sem látván, úgy az idézésről mint a perrel sem tud meg semmit, s egyszer csak azon veheti magát észre, hogy se földje se pénze.

Mert — mondani is felesleges — hogy a részére kinevezett ügygondnok utasítás hiánya miatt védekezni kellően vagy épen schogy sem tudván, felperes azon állítását: hogy ez az ingatlan nem a Kiss Péter örökös, vagy hogy az örökösök követelemse márkivan fizetve, a törvényszéknek el kell hinnie bármiféle ócska documentum alapján is, és a kiigazítást vagy kitörlést el kell rendelnie.

Es hogy ez nem pusztá okoskodás s hogy megtörtént dologg is válhatik mntatja egy eset, hol az illető kinevezett ügygondnok csak egy pró forma levelet intézvén a telegkönyvben irt s beperelt állítólag ösmeretlen alperesekhez: választ kap melyben azok egész méltó kifakadással lépnek fel, hogy micsoda szemte-

lenség ezen eljárás a felperestől (bocsánat e drasztikus kifejezésért, de így történt) ki már igen régen és jól ösmer bennünket stb. és hogy a töröltetni akart követelés nem hogy kifizetve volna, de sőt már egy ízben el is utasított ez iránti kérelmével felperes.

Az ilyen eset azonban még — hogy úgy mondjam — szerencse a szerencsétlenségben. Mert az ügygondnok kötelessége, a védekezés és nem az alperes személye s lakása iránt való tudakozódás lévén a törvény értelme szerint: rendesen nem is kutatja azt, s e miatt kellő utasítást nem nyervehetvén jól — az alperes kárára — nem is védekezhet.

Sajnos hogy e tekintetben a törvénykezési rendtartást módosító új törvény sem tett határozottabb intézkedést, — mert minden kértelen felül áll igazság hogy ha a törvény kivétel nélkül megkivánná azt hogy az örökösök örökösök nélkül való elhalála akár családi értesítő akár közösi bizonyítvánnyal igazoltassék: nem történnének ilyen a törvény keretén belül eltérő visszaélések — Igaz ugyan hogy az új perrendtartási novella az ítélet jogerőre emelkedése után tíz éven belül jogot ad az illetőknek a sérelmes eljárást sommiségi kereset utján érvényteleníteni, ha bebizonyítják hogy felperes az ö lakhelyüket tudva hallgatta el, s hogy így rossz hiszeműleg eszközölte a hírlap utján való beidézését, de hány ember van olyan különösen a vidéken aki telegkönyvet nem tíz nem husz éven át, de egész életében nem látta, s így tudomására a sérelmes eljárás soha sem jön; — és ha tudomására jön is felette nehéz dolog annak beigazolása hogy felperes rosszszeműleg eszközölte a hírlapi idézést ennek igazolása nélkül pedig jogorvoslatot a törvény nem ad.

A törvénykeretén belül megfőre s visszaélések meggátálása szempontjából azért — miután nem áll mindenkinek módjában a budapesti hivatalos közlönyt olvasgatni — legezeli irányosabban járnak el a telegkönyvi ingatlanok és jogok tulajdonosai, ha az őket érdeklős különösen személyökre vonatkozó bejegyzéseket a törvény rendes utján ígvekezik minden félre magyarázást kizáróva tenni.

Balogh Zs. ügyvéd.

A magyar hírlapírók nyugdíjintézete érdekeiben.

A „Magyarországi hírlapírók nyugdíjintézete” az 1881-ik év társadalmi alkotásai közt a legkiválóbb helyek egyikét foglalja el. Julius elejével alakult meg ez intézet s már is negyven ezer forintnál nagyobb az alapítóje, melyre szert tett. Ez összegből körülbelül tízenháromezer forintot a tagok saját befizetései, törzsbetetei és kötelezvényei képviselnek, huszonháromezer forintot, részint képzőpénzben, részint kötelezvényekben a jöteknység áldozott az intézetnek. E tőkével azonban a kitűzött czél meg nincs elérve, sőt még alig van megközelítve. A bécs sajtó nyugdíjintézetének, a „Concordia”-nak, nyugdíjalapja (alig hét év fennállása után) több mint nyolcszáz ezer forint s ha a magyar sajtó igazán gondoskodni kíván jövőjéről, neki is el kell jutnia oda, hogy ez alapítókéjét százezerek szerint számíthassa. Van is kilátás rá, hogy ez intézet ügye nagy lendületet vesz. Remélni lehet, hogy az országgyűlés állandó országos segélyben fogja részesíteni, s hogy a főváros is föl veszi azon intézetek sorába, melyeket évenként hathatós anyagi s erkölcsi támogatásban részesít. Ez azonban még mind nem elég.

A hírlapíródalom, mely Magyarország minden közügyét, a legutóbbi vidéket up úgy, mint a legjelentősb központok érdekét, — mindig önzetlenül fölkarolta és támogatta; mely nemzeti czélokra, humanisztikus intézményekre és a szükséges szenvedők megsegülésére csak az utóbbi huszonöt év alatt több milliót gyűjtött, (elég a magyar tudományos akadémia

1860-ban, az alföldi károsultaknak 1863-ban, az 1848/49-iki honvédeknek 1867-ben a honvéd menedékházra 1869-ben, a miskolci, budapesti, szegedi, alföldi stb. árvizkárosultaknak a hetvenes évek folyamán eszközölt gyűjtésekre utalni), a hírlapíródalom megérdemli, hogy ez alapjáról, melynek érdekében kerőleg fordul a közönséghez, az ország minden pontján megemlékezzenek.

Vidéki pénzintézeteink, közkereseti társaságaink, melyek létesítése sok helyt egyenesen a sajtó közreműködésének köszönhető; egyesületeink, melyek a sajtó önzetlen támogatását oly sok év hosszú során keresztül tapasztalhatták, nemese halálhatják meg azt, ha adományokkal, az év végén felosztásra kerülő nyerevényükből, ez ifjú intézetet, melynek pénzéit a budapesti első hazai takarékpénztár kezeli (az adományok is ide küldendők) fölkeresik s jöteknységet gyakorolván, egyuttal a hazai sajtó jövőjét is biztosítják segíti.

Egy falusi levél.

Kedves Tekintetes uram! A mihályfalvi vásárba, egy pár tinócskát árulgattam osztán eliskótt becsületes áron — Hogy oszt az ilyen szegény ember, ha egy két garas nyereséget lát, nem kíméli meg a béli attul a mit megáhit, egy porció palinkát, egy kis lágy cipót, meg valami sültféléet meg vesz a laczkonyháján, ott olyan jó ízden esik az Isten ege alatt falatozni — mert hát a szegény paraszt embernek se jut ám ki mindig a pecsenye meg puha czipó.

Hát úgy is cselekedtem a mint mondom, falatoztam a sátor tövével — A pecsenyét valamely ujság féle papirosba takargatták a laczkonyháján — s mikor a sütemény el fogyott belőle, el kezdtem a sok nyomtatott betűt sili-bizálni. Mert tudhatja Tekintetes uram is hogy még a szegény ember is másképp érzi magát, ha máu a horpasz egy kicsit meg töjt. En is hát olvastam — valami debreczeni ujság-féle lehet, mert olyan erős hentes lábú nagy betűkkel volt reá írva hogy, „D e b r e c z e n.” mikor osztán sorba mentem rajta el olvasván a numerussát, meg hogy mikor írták, — hogyadják egy esztendőre, mingy ott, legelőt azt olvastam belőle hogy az a T i s z a Kálmán ur, a ki most a legelső miniszter — szörnyű rossz ember lehet. — Rimsig volt az a mit én abból a zsiros ujságból ki olvastam.

Hát el higye Tekintetes uram, szivemben meg botránkoztam rajta hogy „Uram Isten! hát még nyomtatott betűvel is így tudja egyik ember a másikat kisebbiteni, becstelenteni. — Mindent el mondott azaz ujság — mert annak kellett lenni már minden bizonynyal — Tiszta méltóságú csak jót nem. El higye Tekintetes uram, egész neki szomorodott a szivem, azir, mert láttam hogy hát még a tanult ember is csak olyan mint a legegységűbb paraszt, a ki maga se tudja mir, csak hogy neki rugtat annak a ki nálánál derekabb ember, mir hát irigylir mir nem lehet ú olyan mint az a másik.

Nem jó világ biz ez Tekintetes uram, maga a jó Isten is meg van veltünk akadva, mert a hányan vagyunk annyi félet kivanunk tőlle — de hiszen ha magunkra hagyánánk meg is eméink egymást mahónap.

Végig olvastattam osztán, meg azt is hogy azok a bosnyákok milyen bajt csinálnak most, — egész felháborították az országot, a mint olvastam sok katonaságot vittek máu be; könnyű nyughatalanná vált a szivem mert nekem is két derek fiam szolgálja ő felségét. Mondja hogy azok a bosnyákok rimsiges nagy zsivány-rabló gazemberek, oszt nem kímélnék senkit a ki nem olyan mint ők. Na bizony kérem szeretettel, ha ők nem kímélnék minket, de máu akkor egye meg a feki, őket se kell kímélni — mert majd meg lassák Téns uramék hogy ha csak úgy németesen szór mentibe bánnak velők; kivér bennünket a hazból.

Ara kércm a Tekintetes ujság író urat hogy ha az ujságot, valahogy el olvashatnám, hát küdjenek ide egyet, úgy hinak hogy G e r b e n G e r g e l y S z e n t g y ö r g y Á b r á m o n, csak had maradjék a postán majd el viszem én magam, szeretnék a két fiammal olvasni belőlle, mikor válik egyikből, vagy a másikkul gyenyeralis?

Áldja meg az Isten kigyelmedet Tekintetes uram, majd irok én még többet is. — tudom osztán hogy a ki bele pecsenyét takar el megy tülle a szája ize.

Napi hírek.

— Szives kérelem. Minthogy főtisztelendő és nagyságos Révész Bálint püspök ur azon nem remélt szivességben volt kegyes részletetni nagy-beckereki egyházunkat, hogy minden az ezután itt Debreczenben számunkra adandó kegyes adományt elfogad s azt hozzánk eljuttatja; ennélfogva tiszteletteljes kérem mindazon egynek, intézeteket és hivatalokat, a kik meg ezután vagy ezutára is akarnak valamit adni a nagy-beckereki számára, legyenek szivesek ez ügyben mindenkor föt. és nagys. Révész Bálint püspök urhoz fordulni. Ki egyétként vagyok mindig teljes tisztelettel: Szalay József, nagy-beckereki lelképásztor.

— Kinevezés. Gotlieb Ferencz, városunk egyik tehetséges fia, ki a bécsi műegyetem kitűnő hallgatója volt, a fővárosi állami gépgyárban kir. államérmőnké nevezetett ki. Szivünkbelől örülnk a nagy reményekre jogosító ifju mérnök előhaladásán.

— „Indigó király” című operette került szíre tegnap színpadunkon L a t a b á r Kálmán jutalmára. A nézőtér színgémetl elegáns közönséggel s a jutalmazott hosszantartó lelkes tápsviharral üdvözöltetett. Az előadás jóval túlszárnyalta a mult évit, úgy hogy a kettő alig hasonlítható össze. A kiállítás és a csoportozatok igen fenyések voltak és semmi kívánni valót sem hagytak fen. Ez operettet több fáradsággal és aldozatkészséggel talán még Bécsben sem állították ki, azért feltétlen dícséret illeti meg K r e c s á n y i Ignácot, e fáradságtalan színgazdát. O r t h n e r e néhány új függönyt festett, melyek a tehetséges festő mester kezeire vallanak. C s a t á r olyan kassirozott tárgyakat készített, a melyek valóban művészi munkák. — Egyszóval tegnap olyan dolgokat láttunk ismét, a melyek meggyőznek arról, hogy aldozatkészség és fáradságtalan munkásság tekintetében színgazdátok semmitől sem riad vissza.

— Valéria főhercegnő bálja. Valéria főhercegnő az idén, e hó 25-én fogja az első bált adni a királyné lakosztályában. A bálon a főhercegek gyermekein kívül csak pár arisztokrata család gyermeke fog részt venni. A bál zenekar egy zongorázóból, két hegedűsből fog állani.

— Halálozás. A következő gyászjelentést vettük: F o g h t ú y I d a szomorodott szívvél jelenti feledhetetlen édes atyjának: Lyeráti FOGHTÚY LAJOSNAK, folyó hó 24-én, végelgyengülés folytán, 65 éves korában történt gyszos elhunytát. A megboldogult földi maradványai, folyó hó 26-án, d. e. 10 órakor fognak a ref. egyház szertartásai szerint tartandó rövid ima után eltakarítottai. Mely végtisztelegre az elhunyt rokonai, jóbarátai és ismerősei fájdalommal szívvél ezennel meghívattak. H.-Szoboszló, 1882. jan. 24.

— A szabadelvű párt által f. hó 22-én rendezett táncszívalom alkalmával felüztettek: Tóth Antal 10 frt, Kiss Lajos 5 frt, Steinfeld Antal 5 frt, Lengyel Imre 4 frt, Harsányi János, Balogh István, ifj. Balogh István 3—3 frt, Simonffy Imre, N. N., Fráter Imre, Kuczik Gábor, Kövesdi János, Dusa István, özv. Czeglédiné, Ungvári András, Zádor Lajos, Márk Endre, Szikszay József, Fekke Juliska, Szabó Antal, Klein Ignác, Körner Adolf,

szédre ad alkalmat. Azért komolyan intem önt, többé ezt ne tegye, mert ellenkező esetben kitiltom házamból. Valóban titok!

— Igen, valóban titok! — ismétlé Jones asszony törhetetlen nyakassággal: De ha néhány nap alatt meg nem tudom, nem leszek Lydda. Megvagyok győződve — tévedhetek, de mégis megvagyok győződve, hogy én ream, férjemre és családomra vonatkozik, — kiknek ügyeibe bizonyos emberek mindég bele kottyannak. Most elmegyek. De még egyszer tanácslom önök, jelentse fel addig a rendőrségnél Pikeet, mint házfelverőt, mig torkát el nem metszi. Mert az lesz a vége!

Erre eltávozott, utolsó szavait már kinnt a kertben kiáltá. Gum ötlet szerette volna feljelenteni. Mirrabbe Mari ismét nevetett, de Gumné, ki szerfelett félénk volt, hátradólt székeben, félig elaléltan.

Kivéve, hogy Mirrabbe Jones asszony s gyermekeknek időnkint mindennemű ajándékokat juttatott — s igazát szólva, az egész kis nyáját ő ruházta, mert különben talán a nélkül futkostak volna szerteszét — leszámítva ezt, mint már előbb megjegyeztük, egyébb tekintetben már rég lerázta Mirrabbe nyakáról Jones asszonyt s e bánásmóddal a párkedő és gyanakodó nőt legkevésbé sem javítá. — Hartledonban nem mehetett s ennek következtében figyelt, mikor Mirrabbe Gumnéhoz ment, hogy alkalma legyen vele összejönni.

— Majd kitudom én azt, — ismétlé magában Lydda, s a kert ajtaját jól becsapta, — majd kitudom én azt. És a mi azt a vad Pikeet illeti, azt tanácslom neki, hogy ne hozza arcát többet oly közel hozzám!

VIII. FEJEZET.

A verseny.

Az idő kevesden raggel igen kedvezőnek mutatkozott. ellenkezőleg a két előbbihez, — melyre a verseny kitűzött. Hartledonba mindenki öröm, nyugtalanság és izgalomból ragyogott: de a hidegség, mely a két testvér közt keletkezett, egy pár vendégnek mégis feltűnt. Egyik se látszott hajlandónak a kibékülésre, legalább az első lépést tenni, s még egy más eset is hozzá járult ismét, melyre a két testvér közt ismét kellemetlen szóváltás következett. Hartledonnak egy régi számlát kézbesítettek! nyereg, kantár, egy ezüstös korbács s több eféle apróság, melyet egy helybeli szegény kézműves magának ki. Lord Hartledon nem ösmerete magának, s egy kérdés után kitűnt, hogy Elster Percival az adós, Hartledon megbosszankodva azon, hogy közelében valaki oly soká várakozik pénze után, egy pár csipős szót mondott Percivalnak s ez épen oly csipősen válaszolt, hogy semmi köze hozzá. Ismét elégedetlen volt Percival magával s rossz kedvének szabad folyást engedett. Ő e kis adósságot egészen elfelejtette, s épen úgy felelt, mint Lord Hartledon, hogy oly sokáig kifizetetlen maradt. De sohasem emlékeztek, mig oda volt, e dologra.

— Marris, fizesse ki rögtön, — szólt Hartledon lord, — ily dolgoknak nem szabad Calneba előfordulni!

Ezt különös hangsúllyal mondá, — legalább úgy hangzott az füleibe s Percival ajkára harapott. E pillanattól kezdve nem szólalt többet egymáshoz, ez ámbár feltűnt, de senkiesem hozta szóba. Percival általában igen

csendes volt: érzé, hogy ismét ostobaságot követett el.

A verseny három órákor kezdődött, de már jóval előbb igen élénk, majdnem izgalmas sürgést lehetett észrevenni. Gyönyörű delután volt. Az előbbi napi esőnek nem maradt semmi nyoma és a folyót, mely e helyen igen kiszélesedett, mivel itt egy kis kihajlás tört, számtalan apró verseny csolnak borítá. Tulajdonosaik fehér matröz öltözetben, saját színeikkel díszítve, vidáman s élénken sürögtek, mialatt a szép női közönség kíváncsian várta az eredményt. Az általános kedvenc lord Hartledon volt. Ha legkisebb kilátása sem lett volna is a győzelemre, mégis bizonyosan kilencz szép leány tíz közül, ő rá fogadott volna. Nehányan nagyobb díjt is, mint egy pár keztűt, reméltek elnyerni, t. i. — Hartledon grófné címét. Egy magas árbezog vigan lobogó zászlóval volt a házas szemközti felállítva: ez volt a kiindulás és a nyeresé helye. Bizonyos távolságra a folyó közepén, a malom közelében egy csolnak volt kikötve, melyet a versenyzőknek megkelelt kerülni, s úgy ismét az árbezoghoz visszajönni.

Három órákor kellend a csolnakoknak elindulni és — az elindulási késedelmet hozzá számítva, — háromnegyed óra alatt visszaterni és akkor tűnik ki a győzelem. De mint gyakran megszokott történni, az idő nem tartott meg pontosan, egyik akadály a másik után jött, sok idő eltelt beszéd és nevetéssel, és majd ezt, majd amaz felelték el, ugyannyira, hogy még egygyeddel négy óra előtt sem indultak a csolnakok.

Végre mindnyájan elkészültek, a nagyobb részbenült dióhéjában, csak Hartledon lord kisélekedett még. Ő még mindég egá

csoport nő között volt, kik őt mindenféle kérdésekkel tartóztatták vissza. Mindenki kedvencze színet viselte, vörös és meggy szín volt az uralkodó, mert ezek voltak a gróf színei. Lady Kirton ragaszkodását legfeltűnőbbben mutatta, öltözete régi veres gaze ruhából, egykor báliruha állt megakva meggy szín szalaggal, melyek folytonos mozgásai közben, mint megannyi győzedelmi zászlók lobogtak a szélben, fején vörös turbán, meggy szín tollal ékítve. Mande ellenben önfújúságában kék szalagsokrot tűzött vállára, melyet neki a fiatal Shute ur egy oxfordi tanuló szerényen felajánlott: Ashton Anna a gróf által adott színeket viselte.

— Nem maradhatok tovább; hiszen egész nap feltartóztatnak, nem látják, hogy rám várnak? — mondá a gróf mosolyogva s a tömegből kitörkedve:

— Hogyan Anna, ön itt van? miért nem láttam meg előbb? Egyedül van ön itt?

Anna kevéssel előbb lépett a tömeghez, a lelkeszlakot későn hagyta el, egy kicsit még távol tartá magát, mert nem szeretett sehol talakodni. Lord Hartledon a fentebbi szavaknál karját a magáéba ölté s egy pár percze felrébb vonta.

— Arthurral jöttem, de nem tudom most hol van. Anyám a nedves fűtől tartott, azért maradt vissza.

— S a doktor ur bizonyosan attól tart, hogy bennünket megzavar, — mondá nevetve Hartledon. — Még jól emlékszem régi vizelleni előítéletére.

(Folyt. köv.)

ság író urat
vashatnam,
k hogy G e
ör gy Áb
postán majd
két fiamrul
bul, vagy a
edet Tekin
bbbet is. —
enyét takar

gy főtiszte
püspök ur
kegyes re
nak, hogy
számunkra
s azt hoz
tteljesen ké
t és hiva
ezutára is
erékiek szá
mindenkor
pök urhoz
indig teljes
7-becskereki

erences, vá
bécsi mű
városi állami
vezetett ki.
k hosszan
tett. Az elő
it, úgy hogy
kiállítás és
ak és semmi
erettet több
talán még
teltélen di
gnázatot, e
h n e r n e
tetséges t
t ár olyan
melyek va
val tegnap
elyek meg
és fardán
nigazgatónk

ja. Valéria
gja az első
u. A bálón
csak pár
észt venni.
két hege

ásjelentést
dott szívvel
k: Lyteráti
24-én, vég
ban történt
földi ma
10 óraker
szerint tar
Mely vég
baráti íés
meghatat

hó 22-én
elülizettek:
t, Steinfeld
ársányi Já
án 3—3 fo
r Imre, Ku
a Istvánné,
Zádor La
Feke Ju
örner Adolf,

lenféle kér
lenki ked
megy szín
nak a gróf
t legfelj
gaze ru
va meggy
mozgásai
m zászlók
án, meggy
án önfelj
állára, me
oxfordi ta
on Anna a

nissen egész
gy rám vár
s a tömeg

miért nem
itt?
tömeghez,
kicsit még
ettett sehol
bi szavak
ár percze

tudom most
tott, azért

attól tart,
lá nevetve
régi viz

iffj. Kuncz József 2—2 frtot. Kiss Mihály, Zöld István, Inczédy József, Fehér Sándor, Szűcs István, Szentessy István, Kovács János, Szabó Gyula, N. N. T., Liptay Miklós, Balogh István, Balla Gábor, Kohn Lajos, Vincze Lajos, Géressy Kálmán, Nagy Lajos, Szentessy János, Somogyi József, Somogyi Imre, Laky Lajos, ifj. Fodor István, Csáki Gergely, Kiss István B. m. 1— frtot. N. N. 50 krt. Összesen: 88 frt 50 kr. A midőn ezen felülfizetések vételét ezenel nyilvánosan nyugtázzuk, halás közönetünket fejezzük ki a nemeselekű felülfizetőknek. A rendezőség.

A háztulajdonosok figyelemztetnek, hogy ha folyó évi pünkösdtől számítandó egy évre katonatartási kötelezettségüket pénzrel megváltani akarják, a városi jegyzői hivatalban pünkösdi éziránt szóval, pünkösdi után azonban csak irásban jelentkezhetnek.

Sorsuzás. Az ez évi ujonczok sorsuzása Körner főkapitány ur elnökele alatt ma tartott meg a város háza nagyertermében. Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy az évi ujonczállítás f. év márczius hó elsején veszi kezdetét.

Hymen. Farkas Viola kisasszonyt, társadalmunk e kedves, szeretetreméltó tagját, a néhai volt doroghi polgármester szép leányát a napokban jegyezte el Nagy Mór vértesi birtokos és szolgabírói segéd.

Színhazunk páholyában száma sincsen a sok rossz használhatatlan törött székek. Intézkedést kérünk.

Érdekes vendégzereplés lesz szinpadunkon. Mint már tegnap is említettük, egy aradi származású, kezdő fiatal énekes fog fellépni nehány sorszerződési célból. Neve: Szabó Prielle Cornelia kisasszony. Összesen háromszor, vagy négyszer fog fellépni. A kik eddig énekelni hallották a kisasszonyt, igen szép hangját nagyon dicsérik. Első fellépése szombaton lesz Boccacóban, mint Fiametta. Ohajtjuk, hogy a kisasszony fellépéit teljes siker kövesse.

Eljegyzés. Drucker Mór kedves leányát Matild kisasszony eljegyezte Kun Miksa ifjú kereskedő Miskolcra.

Kertbeny Károly irodalmunk e kitűnő külföldi ismertetője és terjesztője tegnap előtt a fővárosi egyetemi Európában meghalt. Kertbeny Károly született 1824. február 24-én Bécsben. Szülői magyar származásúak voltak s fiukat 1826-ban Budapestre hozták, 1831-ben pedig Egerbe vitték, hol 1836-ig maradt. 1838-ban, miután a megelőző évet keleten töltötte, Győrött a könyvkereskedést tanulta s 1839-ben fővárosunkban a Heckenast könyvkereskedésében, utóbb pedig Drezdában nyert alkalmazást. E pályával azonban nem volt megelégedve s 1841-ben az 5-ik tüzérezred tisztviselői közé lépett s mint ilyen Dalmáciában is megfordult. De ez sem elégítette ki; 1843-ban megvált a katonaságtól. Ekkor kezdett irogatni. Első kísérlete Petőfi másolása volt, melyet később ő maga is másolásnak nevezett; szokat fordított, de ekkor még a hivatásnak kevés jével. 1846-ban bejárta Olaszországot, s ez evben adta ki „Jahrbuch des deutschen Elementes in Ungarn“ című első gyűjteményét, melynek azonban csak a fele jelent meg. Mint fordító 1848-ban lépett föl először, mikor állítólag 52 nyelvből eszközölt fordítást bácsatott közre. A magyar irodalomra csak ezután fordítá figyelmét, kiadván néműl Petőfi költeményeit (Frankfurt, 1848.), s később a „János vitéz“-t. (Stuttgart, 1850.) Önbírálatra nem hiányzott, s pár évvel később, 1854-ben e fordításait maga is rosszaknak és elvetendőnek jelenté ki. Kertbenynek, ki 1846 óta külföldön tartózkodott, sok gúnyt kellett elszenvednie e nem sikerült, de jóakaratu fordításaiért. Azonban néha elismerés is vigasztalta. Különösen büszke volt a levélre, melyet Heine írt neki 1849. febr. 9-én, s melyben a többek közt ez volt: „Őn nagy örömet okozott nekem ajánlott könyvével. Petőfi oly költő, kihez csak Burns és Beranger hasonlítható.“ A külföld a szabadságharc után különben is rokonszenvvel viseltetvén irántunk, Kertbeny ott kánn több elismerésben részesült, mint itthon. Ez nagyon bántotta, s 1874-ben, mikor az Athenaeum-társulat megküldé neki a diszkidásu Petőfit, szemrehányólag írta, hogy ez az első elismerés, melyben őt házárja részesíté. A fordalom után pár évvel visszatért fővárosunkba, de innen csakhamar Bécsbe, s aztán külföldre költözött. Ez időtől a hetvenes évek végéig állandóan Berlinben tartózkodott. Erejét sok téren megkísérelte; a könyvésztől sem fordult el végkép, s elkészíté az 1473 óts megjelent magyarországi könyvek jegyzékét. 1860 óta eredeti műveket is írt, de ezek nem érdemelnek annyi figyelmet, mint fordításai. Munkaereje bámulatos volt. Daczára annak, hogy az eredeti mű szellemén kívül az alaktisztaságra is nagyon ügyelt, mégis egész kis könyvtára, közel 60 kötetre rug az általa átültetett magyar művek száma. Petőfi Arany és Jókai nagyrészt az ő ernyedetlen buzgalmának köszönhető, hogy a külföldi nagyságukat megismerte. Általában Kertbenyél jobban senki sem igyekezett megcáfolni a nevétségig balga nézeteket; melyekkel a külföldi szellemi és társadalmi életünk felől viseltetett. Az általa kiadott könyvek felsorolása haszatalan fáradság lenne. Elegendő megemlítenünk, hogy azokat csupán a jegyzéke is megtölté egy füzetet, s körülbelül 150 számot tesz ki. Ezek közül vagy 30 még kiadatlan. Természetes, hogy nem számítottak e 150 szám közé a lapokban elszórtan megjelent közleményei. A munkás, fáradságtalan ember most már eszöndesen pihen a ravatalon. Béke poraival!

Magtermelés és kertészeti-telep és magkereskedés Frommer A. Hermann Budapest. Szolgálatot véltünk t. olvasóinknak tenni, midőn a nevezett — 35 év óta fennálló s

legjobb hírek örvendő — czég most megjelent mag- és növény fő-árjegyzékére figyelemztetjük. Ez magvainak legnagyobb részét saját nagyterjedelmű telepein különös gondnal ülteti, és ezáltal a vevőnek legnagyobb biztosítékot nyújt a magvak jó, csiraképes és valódi minőségükről. Említett 128 oldalra terjedő, képekkel gazdagon ellátott Árjegyzék kitűnő tartalmaért minden földmivelő és kertészeti-kezdő figyelmét megérdemli, és a czég által kívánatra ingyen és bérmentve mindenkinek megküldetük.

Templom és kocsma. Anglia némely városában a minap megpróbálták kiszámítani: a népességnek hányad része az, mely vasárnap templomba jár. Kiszült, hogy a városok lakosságának alig egy harmada érzi szükségét a vasárnapi ájtatosságának. Most aztán annak is utána jártak, hány olyan ember van, ki szombat este kocsmaiba megy. Mult szombaton Bristolban a mértékletességi egyesület tagjai sorra járták a kocsmaikat és kiszámították, hogy a város 215,000 főből álló lakosságának majd a fele, vagyis több mint 104,000 ember 7—11 közt elkorcsmazta az időt. E közt a csinos szám közt volt 34,074 férfi, 36,803 asszony és 13,415 gyermek.

Uj egy forintosok. A közös pénzügyminiszteriumban uj egy forintos államjegyek kibocsátása iránt az előkészületek már annyira előhaladtak, hogy a több kérdések már meg vannak állapítva. Az uj egy frtosok csaknem ugyanolyan nagyok lesznek, mint a jelenlegiek, mindkét oldaluk tele lesz nyomva és a fejedelmeknek arcképével ellátva. Maga a kibocsátás a nyár derekán történend; ezt fogja az ötvenforintosok kibocsátása követni.

Eladó galambok. Igen szép és olcsó galambok vannak eladók Góndy K. fényképész úrnál.

Ritka gyémánt. Londonban Wright ur birtokába egy olyan gyűrű került, mely századok előtt a hindosztáni urakodó kincstárába tartozott. A gyűrű — a mi a legnagyobb ritkaság — oly gyémántot foglal körül, melyen vésetek vannak, még pedig valószínűleg művészek, úgy hogy a munka okvetlenül több évet vett igénybe. A véset valószínűleg persa művésztől származik s összefont betűkben e két arab szót tartalmazza: „O Ali.“ Azt hiszik, hogy a gyűrű Krisztus születése előtt mintegy 2000 évvel készült.

Szerencsétlen lövés. Bereczben történt, abban a városban, mely — mint a Nemere írja — arról nevezetes, hogy 4000 lakóju városa látsze egyetlen orvosa sincs. Balint Imre vadász ment a napokban az erdőbe; egyszer az erdő szelén, a bokrok mögött, egy levágott fatörzs mellett, zörgést hall, s mikor odapillantott, mozgó alakot vett észre. Gyorsan feyvert fogott rá, s mikor a cső eldőrdült, abban a perczen összerogyott az alak. A másik perczen velőtrázó sikoltással rohant ki egy nő az erdőből: „Germekem! meglőtték!“ — e szavakkal borult az áldozatra. A szegény asszony 10—12 éves fiát a szerencsétlen vadász homlokán találta, úgy, hogy agyveleje azonnal kifecsesent s szörnyen halt. Balint Imre elszaladt s az anyja följelentése után is egyelőre tagadta tettét; utóbb azonban, minthogy az anyja különben is felismerte őt, bevallotta, hogy csakugyan ő volt a gyermeknek borzasztó tévedésből gyilkosa. Biztosíték mellett szabaddalra helyeztetett. Velelen jártéka, hogy ugyane feyverrel lötte meg pár év előtt Imre Balint sógora is unokatestvérét, szintén vadászat közben, tévedésből.

Vár a Duna fenekén. Paksról írják: A rendkívül alacsony vízallás folytán a paksi „imsósi“ zátony déli részén majdnem egy hold területű kolosszális építmény bukkant ki a Dunából. Ez ölnyi vastag falak kívül faragott kövekből, belül égetett agyag, rendkívüli szilárdságu, 1 láb széles, 1 és félhosszú téglákból, a közők pedig szétzuzhatlan mész és kavics öntvényből állanak. Az iszapolás nem engedti mélyebb kutatás eszközlése nélkül megvizsgálni az óriás mű alakját, beosztását, megbírálni rendeltetését. A téglákon semmi jegy nincs. A falak rendkívül melyre építve, mert déli végüknél 10—12 öl mely örvény zug, mi hogy a zátony nem pusztítja, egyedül a rengeteg kőfalvédnek tulajdonítható. Kutatás bizonyára rendkívüli eredményeket tárna itt fel.

Furcsa gyzájelentes. Rosenfeld Mar-kus bécsi rövidáru-kereskedő sokkal többet költött vagy takarított, mint a mennyit neki hitelezőivel szemben szabad lett volna. Feketével berámázott gyzájelenteseket nyomtatott a szellemes adós és ezt nyomatta a középhe nagy, kompakt betűkkel: „Szomorodott szívvel kell jelentenem, hogy nem tudok fizetni!“ A hitelezők persze még jobban elszomorodtak, mint az adós ur. A zseniális Rosenfeld persze eszödbe került és most, mert hamis bukásért négy hónapra elítelték, a börtönben azon tőri a fejét, hogy legközelebb milyen gyzájelentesel adja „szomorú esetét“ tudtul hitelezőinek.

A jég alatt. Seps-Szentkirályban a napokban Vida Julis, csinos fiatal parasztleány, jómódú szülői gyermeke, estefelé eltávozott hazulról s addig ment, mig elérte az Olton a „léket“, melyet mosó asszonyok vág-tak a jégen. Ott lehozta csizmáját s belépett a fagyos vízbe, alámerült és nyomtalanul eltűnt a hullámsírban. A szegény leány valószínűleg szive körül volt beteg, mert napok óta buskomolyság vett rajta erőt, a mi azután halálba kergette.

Villanyfény befolyása a szemre. A francia közegészségügyi társulat megbizta dr. Javalt, hogy vizsgálatokat tegyen arra nézve, mennyire ártalmas a villanyfény a szemre. Dr. Javal szerint a villanyfény teljesen ártalmatlan a szemre, legjobban bizonyítja ezt azon tudósok, kik éveken keresztül buvárlókat tesznek a villanyosság terén, s mindig

villanylámpa mellett dolgoznak. Igaz, hogy a villanyfény vakít, akár csak a nap, — de amint megszoktuk az utóbbit, oly könnyen lehet megszokni az előbbit. Dr. Javal szerint a villanyfény által megvilágított tárgyak fénye sem rontja a szemet, sőt szerinte a villanylámpák behozatalával javulni fog a látás is, mely a hiányosan megvilágított tárgyakra való nézés által romlik.

Sötét történet. Albrüsszeli államügyészhez e hó 18-án Baseltől (Svájc) egy angol nyelven írt, „a brüsszeli halottképekhez“ címzett levél érkezett, melyben bizonyos Henry Vaughan jelenti, hogy ő Berny antwerpi ügyvéd, mi közben pisztolyokat nezegettek, bal véletlenből agyonlőtte. Menjenek a Rue de la Loi 159-ik számú házba s ott meg fogják találni a halottat. A törvényszéki bizottság sietett a kijelölt helyre, egy lakatlan házba s Berny ügyvéd holttestét csakugyan ott találták egy karszékben ülve. Egy lobogó gázlámpa vetett fényt a rémes jelenetre. — Konstatálták, hogy a lámpa e hó 7-dike óta égett. — Az ügyvéd a nyak-nál átlőve s látszott, hogy a tettes halála után tette a székre. Már egész felhasználásnak indult. Az asztalon amerikai pisztolyok és sok töltések heverték. Vaughan Berny azt írta magához, hogy tanácsot kérjen tőle egy 12,500,000 frank tőkéje gőzhajótársaság alapítása ügyében. Vaughan Európá-szerté nyomozás. Negyvenéves, szikár ember, kezei kicsinyek, ujjai vékonyak, szemekék, orra kissé hajlott, arca napsütött, bajusza borzas, fekete (aligha nem füstölve van), fekete parókát visel és hol fehére, hol kék üvegű orrcsipetűt. Franciaul erősen érthető amerikai-angol tájszó-lással beszél.

Gonosz uton. Bécsben egy fiatal, alig 17 éves ifjut fogtak el s követelték, igazolja magát. Nem volt képes. Később kiszült, hogy T. Endre, m. szigeti gimnáziumi tanuló, ki atyjának: T. Adolff előpéztárnoknak hivatalos pénz tárat feltörte s azzal megszökött. Hatszáz forintot vitt magával. A büntett elkövetése után azonnal köröztek, de mostanáig nem találták meg. M-Szigetről indulva Budapestig nem állapodott meg. Itt egészen gavallérnak felruházkodott; egy leányak 25 frtot adott s testtel-lelekkel hozzá látott, hogy az atyjára bizott pénztárból elrabolt pénzt minél hamarabb elköltse. A magyar fővárosból csak két napig volt s aztán Bécsbe ment, hol azonnba az első nap kézre került. A 600 forintból 417 frtot még megalatálta nála.

Kivándorló tőrtjalnak. Hamburgól jelentik, hogy a lefolyt évben 1900 tót atyánk-fia indult a város kikötőjéből New-Yorkba. Csupa férfi, egyetlen nő sem volt köztük. E napokban is 200 ily kivándorló érkezett Hamburg Gómör, Lipót, Arva s Abauj megyéből. Ennyi munkás és szorgalmas kéz vesztesége nagy kár az országra, s nem csoda ha Amerika versenye mindegyre félelmetesebb lesz ha Európa maga szolgáltatja a munkaerőt.

Fogva tartott esküdtszék. Nem iryglendő az amerikai esküdtek helyzete így a Guiteau perben szereplő esküdtek, a per kezdete óta folyton egy szállóban kénytelek lakni, vendéget nem szabad fogadniok, újságot nem olvashatnak. Néha-néha meglátogatják őket nejeik és gyermekeik, de ekkor mindig ott van a felügyelő hivatalnok is. December közepén a tárgyalást megszakították egy napig, hogy az egyik esküd jelen lehessen neje temetésén, máskor ismét azt, mert az esküdtszék egy tagja megbetegedett. Pótesküdték Amerikában nincsenek s a szegény emberek most már nyolcvan nap óta vannak váloságus fogságnan.

Bontoux. A Párizsban kitért tözdevalóság alkal-mából a „Figaro“ következőket írja Bontoux Jenőről, a ki jelenleg ötvenkét — ötvenéves éves lehet. Alacsony ember, élénk szemű keresztű csillognak a szemüvegen, öszlűni kezdő telt szakált hord; modora s külseje oly megnyerő, oly barátságos, hogy a legszerényebb látogató sem haboz jelenlétében öszintén előadni látogatásának célját. Alpes-Maritimes megyéből való, tanulmányait az École Polytechnique-en et a Poats-et Chaussées-n végezte. A pénzügyek terén akkor kezdte meg nagybuzbasábu működését, mikor Bécsben megválasztották a Lombard vasutak igazgatójának.

Azóta folyton többrendbűli viszonyban állt az osztrák pénzüvilággal. Báró Blancard leányát vette nőül, s nejeben fölaltalta az értelemnek és ügyességnek ugyanazt a fokát, mely nála oly nagy mértékben megvan. Egy fiok született, ezt azonban husz éves korában elragadtá a halál. Mikor Párisban van az Union Generale alapítója és elnöke az egész napot irodájában tölti. Legkorábban megy a hivatalba, s legkésőbb távozik. Elfogad mindenkit, ki veie beszélni akar s felel mindenkinek, s a mellet pillanatra sem hagyja abban az irást s egy esztől levélre küld választ. A nyarat alexi kastélyában tölti, Drôme megyében.

CSARNOK.

A debreczeni korzóról. Tetőtől talpig gavallér, tudja hogy mi a chic, s meg van győződve arról, hogy általános bámulat tárgya.

Es ki ne bámulna meg — kinek ne tűnne fel januáriusban azon f a k i r-szerű önsanyar-gatás melyet magán, a bámultatás reményében elkövet. Hiszen a mártirok sorsa mindenkor részvétre volt érdemes.

Kalapja feje bubjára tasztíva láttatni engedő a homlokára fésült frou-frou frizura gyér-fakó furtjeit; — lábain angol foitelt ellatott hegyes orru — sarok nélküli idomtalán nagy kamáslik, melyek egyikében is elférne viselő-

jők mind a két lába; — pantalonja felül szűk, alól bő, két oldalzsebében zsuporgatja a hidegtől kékre vált két kezét, — felső öltönyt mely könnyű koczkás szövettől áll, s alig ér le csipejéig gombolatlan hordja. Majd megveszi az isten hidege, foga csak azért nem vaczog, mert szivarját rája vele. De hát mit tegyen, mikor ez most ch i c.

Bő peluche köpenye burkolva, nyakba vetett muffal lebeg az aszfalton a fiatal delnő. Szerencse hogy karon fogva vezetik mert különben valószínűleg mindenkibe bele ütődnek a világtalanság miatt.

Mert hát furtjei leomlanak szemem — s azt a kis világtalanság, mely ezen frou-frou kereszttől szűrődik, eltakarja a R e m b r a n d t kalap széles karimája, melynek egyik széle lekonyul arczára.

Szembe jön vele apjának egy barátja — s az apairánti tekintetből, de mert gavallér, közösen is a fiatal hölgynek.

— Jó napot! — fogadja az a köszönést és tovább lebeg lovagjával.

De hát mit tegyen, mikor ez modor és módú most chic.

Csinos fiatal ember ögyelg az aszfalton, körülötte jó czimborái ténferegnek s szőlják szapulják a világot.

Nekik áll a világ — ök a jeunesse dore s felette állanak minden kritikának.

Nini! ki az a bagolyképu öreg ur, a ki szürke bundájában, kezében egy ócska pakk-táskával jön szembe velök? — senki sem ösmeri, mind nevetnek rajta csak Hugó szalad be egy közeli trafikba, nehogy közönni kellessék a szembe jövőnek, ki nem más mint a vidéki jó öreg tiszteltes Hugonak a büszke orosz ifjunak édes papája ki azonban nem chikkes.

Közgazdaság.

Husarak megállapítva s bejelentve 1882. jan. 25-től 1882. febr. 1-ig következők: 44 kr. Rác Györgynél czepléd-u. 2599., Rózsátér 6-ik sz. a., csapó-utca 10, sz. a. 48 kr. Szentesi Istvánnál piac 2-ik szék, Nagy József-nél piac 3-dik székben, s végre az 1-ső köser székben a piacon. — Minden többi bejelentett mérsárszekben pedig 46 kr. Debreczen, 1882. jan. 24-én. Debreczen város kapitányi hivatala.

Piaczi árak jan. 24-én:

1 hektoliter buza	8.30—8.94
„ kétszeres	7.48—8.12
„ rozsz	5.04—5.70
„ árpa	3.25—5.90
„ zab	2.60—3.10
„ tengeri	3.74—4.40
„ köles	4.72—5.38
1 zsák köleskása	9.76
1 zsák burgonya	1.60
100 klg. szalonna	62 63 64.
100 „ háj	62 63 64.

Köbányai sertesüzlet
A serteskereskedelmi csarnok távirati jelentése.
Budapest Köbánya, jan. 24.

Az üzlet változatlan. Magyar öreg nehez 57—58, fiatal nehez 59—60, közép 57—58, könnyű —. Szedett nehez 54 50—57, közép 53 50—55, könnyű 53. Romániai bakony nehez — átmeneti, közép 57—58 kr átmeneti, könnyű 55—56 kr átmeneti. Eredeti nehez 52—53 kr átmeneti, — könnyű 51—52 kr átmeneti. S z e r b i j a nehez 59, közép 57—58 kr átmeneti, könnyű 54—55 kr átmeneti. Az árak páronkint 45 kiló és 4 százalékvonással kilogrammunkint értendők. Romániai és szerbiai serteseknél, melyek mint átmenetiek adattak el, a vevőnek páronkint 4 arany frt vám fejében térítették meg.

Legujabb.

A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai. (A Magyar távirati iroda eredeti sárgonyel.) Budapest jan. 25. (Érk. d. u. 3 ó. 6. 40 p.) A költségvetés általánosságban 234 szavazattal 161 ellenében elfogadtatott. Az ellenzéki pártok minden erőlködése daczára a szavazattöbbség 73.

Budapest, jan. 25. (Érk. d. u. 2 ó.) A képviselőház mai ülésében az elnök bemutatta a miniszterelnök átiratát, melyben tudatja, hogy ő felsége a király legfelsőbb kéziratával a delegatiókat 28-ára összehívta. Madarász napirendre akarja ezt tétetni. Lükő, Eötvös pártokalak. Ez indítvány azonban a miniszterelnök felszólalására elvetették. A költségvetés befejezésül Eötvös polemizál az előtte szólotakkal. Ezután szólt a miniszterelnök.

Páris, jan. 25. (Érk. d. u. 2 ó.) A kabinet az alkotmány revizió javaslatát fejtelen elfogadását fogja követelni.

Kairó, jan. 25. (Érk. d. u. 2 ó.) Hírlík, hogy a kormányelnök beadta lemondását.

Felelős szerkesztő: Vértési Arnold. Főmunkatárs: Karczag Vilmos. Kiadó: Kutasi Imre.

Árverési hirdetés.

A csapó-utcai külvároson 3146-ik sorszám alatt lévő ház és telek folyó 1882-ik évi február hó 6-ik napján d. u. 3 óraker, a helyszínen tartandó nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek elfogadni.

Kelt Debreczenben, 1882. jan. 24.
Barcsay István.
kiküldött tanácsnok.

A budapesti értéktőzsde hivatalos árjegyzései jan. 23.

Befizetés	Értékpapírok		Befizetés	Értékpapírok		Befizetés	Értékpapírok		Befizetés	Értékpapírok				
	penz	árú		penz	árú		penz	árú						
	Allamadosságok.			c) Gözmalomok.										
	Magyar vasúti kölcsön 120 frt	130.—	132.—	500	Concordia-malom	415.—	420.—			Magy. arany v. ezüst	5 1/2	117.75	118.50	
	" egyes drb	130.—	132.—	500	Első budapesti-malom	1040.—	1050.—			" jelzálogbank	5 1/2	102.50	103.25	
	" gőmőri áll. zálogl. 5 1/2	86.—	87.—	200	Erzsébet-malom	150.—	155.—			" ált. földh. r. v. t.	6	99.—	99.25	
	" 1869. kel. v. áll. kötv. 5	93.—	94.—	160	Hengermalom	475.—	485.—			Oszt. magy. bank o. é.	5 1/2	101.—	101.25	
	" 1873. " ar. v. ez. 5	93.—	94.—	200	Luiza-malom	194.—	195.—			" " " " " 4 1/2	6	100.90	101.10	
	" 1876. " ar.	108.—	110.—	1000	Molnárak és sütők-malma	318.—	320.—			Pesti magy. keresk. bank	6	94.20	94.50	
	" nyereménykölcsön 100 frt	106.—	108.—	300	Pannonia malom	925.—	940.—			" " " " " 5 1/2	6	102.—	102.50	
	" 50 frt darab.	103.—	104.—		Viktoria malom	350.—	360.—			" " " " " 6	6	101.75	102.—	
	Tiszai és szegedi kölcsön 4 1/2									" " " " " 6	6	98.80	99.30	
	1871-ki magyar államkölcsön 5									d) Közlekedési vállalatok.				
	1873-ki " " " " " 5										e) Takarékpénztárak.			
	Magyar aranyjár. adómentes 6	115.50	116.—	200	Alföld-fiumei vasút						f) Különféle vállalatok.			
	Papír rente " " " " " 4	83.30	83.60	200	Bátaszék-domb.-zák. v.						a) Bankok.			
	Földteherm. kötvény magyar 5 1/2	82.90	83.30	200	Déli vasút						200	Alta. magyar mun. hitelb.		
	" 1867. zár. 5	96.—	98.—	200	Északi vasút						120	Angol-osztrák bank		
	" 1867. zár. 5	96.—	98.—	200	Erdélyi vasút						100	Budap. bankgy. részv. társ.		
	" horv. orsz. 5	96.—	98.—	200	Győr-sopron ebeufurti vasút						200	Franke-magyarbank		
	" erdélyi 5	93.—	95.—	200	Kassa-oderbergi vasút						200	Horvát leszámítoló-bank		
	M. jelz. urb. váltás. kötvény 5			200	Magyar galicziai vasút						100	Budapesti iparbank		
	Szólódézsma váltás kötvény 5			200	M. nyugati vasút						80	Kisbirtok. földhitelintézet		
	M. kir. kamatos pénztárjegy 5	94.50	95.50	200	Oszt. állami vasút						100	Központi ipartárs. hitelint.		
	Oszt. államad. papírban 5	76.80	77.—	500	Oszt. dunagőzhajózási társ.	243.—	246.—				200	Magy. ált. földhitel-részv. társaság		
	" ezüst kamat jan. jul. 5	77.30	77.60	100	Budai hegygy. v.						200	Magy. általános hitelbank		
	" apr. okt. 5	77.75	78.—	200	Pesti közúti vaspálya	448.50	450.—				200	Magyar jelzálog hitelbank		
	Oszt. aranyj. 4 kamat 5	94.—	94.25		" évezeti jegyek						100	Magyar leszám. és pénzv. b.		
	Oszt. papíradék adómentes 5										100	Magyar országos bank részv. társ.		
	Államad. 1854. á 250 frt	114.—	115.—								160	Osztrák hitelintézet		
	Kisrészlet 1860-ból á 500 frt	132.—	133.—	50	Budapest III. kerületi	53.—	54.—				300	Osztrák-magyar-bank		
	" 1860-ból á 100 frt	135.—	136.—	100	Czegeti						150	I. magyar iparbank		
	" 1864-ből á 100 frt	172.50	173.50	300	Országos központi	500.—	505.—				500	Pesti kereskedelmi-bank		
	" 1864-ből á 50 frt	169.—	171.—	1000	Pesti első hazai	4400.—	4480.—				100	Sziszeki hitelbank		
	Pestv. kölcs. 1870-ből 6 1/2	102.—	102.50	200	Pest-budai fővárosi	548.—	552.—				100	Unionbank		
	" 1871-ből	102.—	102.50	150	Pest külvárosi	138.—	139.—				100			
	Budapesti kölcs. 1880.	99.25	99.75	50	Pakrac-daruvár-kutinjai						100			
				100	Vas-zalamegyei első						100			
	Részvények.			b) Biztosító társulatok.										
	a) Bankok.			f) Különféle vállalatok.										
	200	Alta. magyar mun. hitelb.		105	Alagut	115.—	117.—							
	120	Angol-osztrák bank	112.—	114.—	80	Általános wagon kölcsönző t. rs.								
	100	Budap. bankgy. részv. társ.	105.—	106.—	150	Franklin-társulat	140.—	142.—						
	200	Franke-magyarbank			400	Ganz- és társa-féle vasöntöde	630.—	650.—						
	200	Horvát leszámítoló-bank			200	Gschwindt-féle szeszgyár	380.—	388.—						
	100	Budapesti iparbank			200	Gyapju-mosó és bizom. I. m.								
	80	Kisbirtok. földhitelintézet			210	Kereskedő testületi épület	528.—							
	100	Központi ipartárs. hitelint.			500	Könyvnyomda „Atheneum”	610.—	620.—						
	200	Magy. ált. földhitel-részv. társaság			200	Kösz. és téglagy. (Drasche)	162.—	162.48						
	200	Magy. általános hitelbank	260.—	262.—	85	Pesti építő társaság								
	200	Magyar jelzálog hitelbank			100	Rimamuranyi vasmű	132.—	133.—						
	100	Magyar leszám. és pénzv. b.	103.—	104.—	100	Salgótarjáni köszémbánya	118.—	119.—						
	160	Magyar országos bank részv. társ.			200	Schlick-fele	243.—	244.—						
	300	Osztrák hitelintézet	332.—	332.50	400	Serfőződe első magyar	582.—	585.—						
	150	I. magyar iparbank	205.—	206.—	200	Sertéshizláló	330.—	335.—						
	500	Pesti kereskedelmi-bank	693.—	693.50	200	Sóskuti kőbánya								
	100	Sziszeki hitelbank			200	Spodium- és conliszt-gyár	315.—	320.—						
	100	Unionbank			200	Szálloda-részvénytársaság	120.—	122.—						
	000	Első magyar biztosító-társaság	3900.—	3950.—	160	Tégla és mészegelő ujlaki	288.—	290.—						
	650	Magyar-francia biztosító-társaság				Téglagyár kőbányai								
	1800	Pannonia visszabiztosító-társaság	1250.—	1300.—										
	00	Unio visszabiztosító-intézet												

134. szám.
Budapesti gőzmalmi lisztek
árjegyzéke
kötelezettség nélkül,
CSANAK JÓZSEF
lisztkereskedéséből
DEBRECZENBEN.
Készpénz fizetés mellett.
Egész zsák vételnél 5% engedmény.
Zsíkok súlytartalma (A-8 1/2, B-8 1/2, C-8 1/2) teljes súlyú tisztán lévő

szám.	100 k.	frt	kr
A	Buzadara nagy-zemű	25	60
C	" apró	23	80
0	Királyliszt	23	80
1	Lángliszt	24	80
2	Montliszt	24	80
3	Zsemlyeliszt 1-ső rendű	22	40
4	" 2-od rendű	21	70
5	Fehér kenyérliszt 1-ső rendű	21	10
6	" 2-od rendű	20	10
7	Közép kenyérliszt 1-ső rendű	19	30
8	" 2-od rendű	17	60
8 1/2	Barna kenyérliszt.	16	40
8 3/4		12	90

D-breczen 1882. jan. 25.
Buzadara A. és C. 25 kilós ingyen zacskókkal.

346. szám.
ÁRJEGYZÉKE
az „ISTVÁN” gőzmalom
készítményeinek.
Saját raktárban.
Árak ausztriai értékben
Kötelezettség és engedmény nélkül
készpénz fizetés mellett.
Zsákkal együtt.
A. Asztali dara nagyszemű 100 kilo 25.60
B. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
C. szinte apró szemű 25.60
D. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
E. dara középszerű 25.60
F. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
G. Királyliszt 24.80
H. Lángliszt 24.80
I. Montliszt 24.80
J. Zsemlyeliszt 2-ső rendű 22.40
K. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű 21.10
L. Közép kenyérliszt 1-ső rendű 20.10
M. Barna kenyérliszt. 16.40
N. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
O. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
P. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
Q. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
R. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
S. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
T. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
U. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
V. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
W. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
X. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
Y. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
Z. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AA. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AB. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AC. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AD. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AE. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AF. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AG. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AH. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AI. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AJ. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AK. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AL. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AM. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AN. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AO. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AP. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AQ. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AR. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AS. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AT. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AU. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AV. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AW. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AX. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AY. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AZ. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AA. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AB. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AC. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AD. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AE. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AF. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AG. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AH. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AI. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AJ. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AK. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AL. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AM. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AN. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AO. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AP. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AQ. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AR. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AS. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AT. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AU. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AV. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AW. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AX. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AY. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AZ. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AA. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AB. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AC. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AD. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AE. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AF. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AG. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AH. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AI. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AJ. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AK. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AL. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AM. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AN. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AO. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AP. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AQ. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AR. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AS. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AT. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AU. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AV. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AW. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AX. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AY. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AZ. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AA. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AB. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AC. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AD. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AE. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AF. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AG. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AH. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AI. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AJ. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AK. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AL. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AM. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AN. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AO. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AP. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AQ. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AR. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AS. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AT. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AU. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AV. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AW. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AX. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AY. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AZ. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AA. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AB. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AC. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AD. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AE. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AF. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AG. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AH. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AI. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AJ. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AK. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AL. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AM. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AN. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AO. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AP. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AQ. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AR. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AS. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AT. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AU. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AV. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AW. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AX. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AY. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AZ. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AA. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AB. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AC. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AD. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AE. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AF. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AG. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AH. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AI. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AJ. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AK. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AL. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AM. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AN. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AO. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AP. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AQ. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AR. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AS. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AT. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AU. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AV. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AW. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AX. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AY. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AZ. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AA. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AB. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AC. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AD. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AE. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AF. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AG. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AH. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AI. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AJ. szinte 30 kilós zacskóval 25.60
AK